2026Z26383

(ingezonden 26 november 2026)

Vragen van de leden Zwinkels (CDA), Vellinga-Beemsterboer en Huidekooper (beiden D66) aan de minister en staatssecretaris van Infrastructuur en Waterstaat over het bericht 'Aanvulling op vergunningaanvraag PFAS-lozingen: verdere verlaging aangevraagde vracht'

Bent u bekend met het bericht van 21 januari 2026 op de website van Chemours 'Aanvulling op vergunningaanvraag PFAS-lozingen: verdere verlaging aangevraagde vracht'? [1]

Is bij de nieuwe filtertechnieken voor vermindering van de PFAS-uitstoot, waar Chemours over schrijft, sprake van de Best Beschikbare Techniek?

Kunt u iets zeggen over wanneer Rijkswaterstaat, als bevoegd gezag in deze, voornemens is om een ontwerpbesluit te publiceren voor een watervergunning van PFAS-stoffen? En kunt u schetsen welk proces wordt doorlopen?

Hoe maakt Rijkswaterstaat de inhoudelijke afweging of de vergunning verleend kan worden?

Welke wetgeving en of andere richtlijnen en handboeken zijn hiervoor de basis en op welke wijze worden deze toegepast? Zijn daarin nog dilemma’s, conflicterende zaken of lacunes?

Zijn er PFAS'en en andere (Zeer) Zorgwekkende Stoffen, die door nauwkeuriger meten in beeld zijn gekomen, die bijzondere aandacht behoeven, bijvoorbeeld omdat er relatief weinig bekend is over de mogelijke schade die ze aanrichten in het milieu en/of de gezondheid van mensen? En hoe wordt omgegaan met “iets vinden” en vervolgens het ook “reguleren”? Welke afstemming vindt plaats met DCMR?

Deelt u de opvatting dat bij de beoordeling van de vergunningaanvraag van Chemours rekening moet worden gehouden met de voorgenomen beleidsrichting van het kabinet om te komen tot een PFAS-lozingsverbod en de voorzienbare ontwikkelingen op dit terrein? Zo nee, waarom niet? En kan zo’n nieuw afgegeven vergunning een toekomstig lozingsverbod belemmeren of vertragen?

Op welke wijze anticipeert Rijkswaterstaat hierop in haar beoordeling van de vergunningsaanvraag? In hoeverre is hier sprake van handelingsverlegenheid?

Bouwt Chemours rechten op via deze vergunningverlening, en zo ja, welke? En wat betekent dit voor toekomstig beleid waarin mogelijk juist aanscherpingen worden gedaan?

Kan de vergunning ook met beperkingen, bijvoorbeeld in duur en lozingswaarden, en niet toestaan van juridische uitzonderingen, schadevergoedingen of overgangsregelingen, worden afgegeven, zodat er een prikkel ontstaat om PFAS te verminderen middels innovaties of

alternatieven aan de bron?

Op welke wijze zal de handhaving op deze vergunning plaatsvinden? In hoeverre zijn ook de provincie en de omgevingsdiensten betrokken om kennis op dit complexe dossier te delen?

Kunt u deze vragen afzonderlijk van elkaar beantwoorden voordat een ontwerpbesluit door Rijkswaterstaat wordt gepubliceerd?

[1] Chemours, 21 januari 2026, https://www.chemours.com/en/about-chemours/global-reach/dordrecht/dordrecht-nieuws/aanvulling-op-vergunningaanvraag-pfas-lozingen-verdere-verlaging-aangevraagde-vracht